

Świat po śmierci LIBORU – reforma IBOR

Forma debaty - dyskusja panelowa

Czas i miejsce: 4 czerwca 2019 r., godz. 13:45-15:00, sala Columbus AB

Gospodarze debaty: [EY](#), Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Gdański

Moderator: **Paweł Preuss**, Partner, EY

Wystąpienie wprowadzające: **Janusz Miszczak**, Associate Partner, EY

Zaproszeni do udziału w dyskusji:

- **Michał Kruszka**, Dyrektor Departamentu Analiz i Strategii, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego
- **Marek Lusztyn**, Wiceprezes Zarządu, Bank Pekao S.A.
- **Zbigniew Minda**, Prezes, GPW Benchmark S.A.
- **Tomasz Mironczuk**, Prezes, Instytut Rynku Finansowego
- **Dariusz Odzioba**, Dyrektor Zarządzający, PKO Bank Polski
- **Anna Trzecińska**, Wiceprezes, Narodowy Bank Polski

Komentarz akademicki: **prof. Krzysztof Jajuga**, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

Opis debaty:

Zapoczątkowane w latach 70. XX wieku indeksy stóp procentowych stanowią dzisiaj jeden z fundamentalnych elementów systemu finansowego na świecie, dostarczając podstaw do wyceny szerokiego wachlarza instrumentów dłużnych i pochodnych. Opisane na przestrzeni ostatnich kilku lat przypadki manipulacji wskaźnikami finansowymi przez niektóre banki biorące udział w codziennym procesie kalkulacji poziomu indeksów stały się przyczynkiem do gruntownego przebudowania tej sfery funkcjonowania rynków. Zgodnie z oczekiwaniami regulatorów i nadzorców zreformowane wskaźniki finansowe w najszerszym, dostępnym zakresie powinny bazować na rzeczywistych transakcjach zawieranych w poszczególnych segmentach rynku reprezentowanych przez te wskaźniki. Jednocześnie ostatni kryzys finansowy spowodował głębokie zmiany w strukturze rynku depozytów międzybankowych, których efektem jest drastyczny spadek płynności stawek terminowych. Dlatego uczestnicy rynku, także w Polsce, rozważając przyszłość stawki WIBOR wciąż poszukują właściwych rozwiązań pozwalających na efektywne zaadresowanie oczekiwań nadzorczych, ograniczenie ryzyka i wykorzystanie pojawiających się szans biznesowych wynikających z reformy wskaźników finansowych.

Kluczowe zagadnienia:

- Czy wskaźniki -IBOR dobrze spełniały swoją rolę? Czy ich wartość informacyjna odpowiada potrzebom rynku i realiów funkcjonowania systemu finansowego?
- Jeśli nie -IBOR to co? Jakie są lub mogą być alternatywy dla -IBOR? Czy transakcyjność indeksów jest niezbędna?
- Czy BIS ma rację wskazując na konieczność inicjatyw oddolnych, wytworzenia kilku alternatywnych wskaźników nie tylko typu 'risk free', ale zawierających informacje o ryzyku kredytowym, jak również o koszcie krańcowym finansowania (odniesienie do artykułu Beyond Libor z BIS Quarterly Review)?
- Reforma wskaźników finansowych oznacza konieczność wprowadzenia zmian w nowych oraz istniejących umowach z klientami. Czy oczekiwania sektora bankowego są w tym przypadku spójne z interesem klientów? Czy banki powinny poszukiwać rozwiązań sektorowych, czy raczej skupić się na indywidualnych propozycjach zmian dla klientów? Czy reforma może być szansą na zbudowanie przewagi konkurencyjnej dzięki lepszej ofercie dla klienta? Jaka powinna być strategia komunikacji z klientami?